

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Simonou Pittermannovou ve věci

žalobkyně: **Veolia Průmyslové služby ČR, a. s.**, IČO 27826554
sídlem Zelená 2061/88a, Mariánské Hory, 709 00 Ostrava
zastoupená advokátem Mgr. Martinem Šebkem
sídlem Moravská 1553/52, 120 00 Praha 2 - Vinohrady

proti
žalovaným: **1. Správa pohledávek OKD, a.s.**, IČO 26863154
sídlem Stonavská 2179, Doly, 735 06 Karviná
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Kuhnem
sídlem 28. října 767/12, 110 00 Praha

2. Ing. Lee Louda, Ph.D.
sídlem Vodičkova 41, 110 00 Praha 1
insolvenční správce dlužnice: Správa pohledávek OKD, a.s.
IČO 26863154
sídlem Stonavská 2179, Doly, 735 06 Karviná
zastoupený advokátem JUDr. Dušanem Dvořákem
sídlem Hlinky 505/118, 603 00 Brno

o určení pravosti a výše pohledávky jako incidenční spor v insolvenční věci dlužnice Správy pohledávek OKD, a.s., vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. KSOS 25 INS 10525/2016

takto:

- I. Žaloba na určení, že dílčí pohledávka žalobkyně č. P570-1 z titulu náhrady škody způsobené odmítnutím plnění rámcové smlouvy o dodávkách a službách ze dne 27. 11. 2008, ve znění pozdějších dodatků, je ve výši 1 240 462 230 Kč po právu, **se pro předčasnost zamítá.**
- II. Ve vztahu žalobkyně a žalované 1. **nemá** žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ve vztahu žalobkyně a žalovaného 2. **nemá** žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě (dále jen „insolvenční soud“) dne 9. 6. 2017 se žalobkyně domáhala vůči žalovaným 1. a 2. určení, že její pohledávka za žalovanou 1. ve výši 1 240 462 230 Kč, přihlášená do insolvenčního řízení žalované 1. pod pořadovým číslem P570-1, je po právu co do pravosti a do výše 1 240 462 230 Kč. Žalobu odůvodnila tím, že dne 9. 9. 2016 jí byl doručen dopis žalované 1. nazvaný „Odmítnutí plnění smluv“ (dále jen „Dopis“), kterým mělo být ze strany žalované 1. odmítnuto plnění smluv dle jejího názoru pojatých do Rámcové smlouvy o dodávkách a službách ze dne 27. 11. 2008 ve znění pozdějších dodatků (dále jen „Rámcová smlouva“), uzavřené mezi žalobkyní, žalovanou 1. a společností Veolia Komodity ČR, a.s., IČ: 25846159, nebo pro případ, že odmítnutí plnění smluv bude příslušným orgánem veřejné moci shledáno neplatným, neúčinným nebo zdánlivým, odmítla žalovaná 1. plnění Rámcové smlouvy jako celku. Uvedla, že Rámcová smlouva byla vyjednáвана v okamžiku, kdy žalobkyně byla ze 100 % vlastněna a ovládána skupinou NWR, která byla rovněž akcionářem žalované 1., bez shody na znění Rámcové smlouvy by nedošlo k převodu akcií žalobkyně, žádná ze smluvních stran tak nevystupovala z pozice silnějšího hospodářského nebo dominantního postavení. Na základě Rámcové smlouvy žalobkyně dodávala žalované 1. tepelnou energii, stlačený vzduch a koupelnovou vodu (dále jen „Utility“), Rámcová smlouva je ze své povahy nedělitelným dokumentem, k jejímu výkladu slouží výkladové principy označené v textu smlouvy jako „Základní cíle“ a „Další zájmy“, jedním z nich je zájem žalobkyně na tom, aby jí byla řádně hrazena mj. Pevná platba za plnění dle Rámcové smlouvy. Žalobkyně tvrdí, že odmítnout plnění smlouvy lze pouze jako celek, nikoli jen její určitá ustanovení, která dlužníku nevyhovují, opačný výklad by tak zcela legálně umožnil dlužníku, aby přijímal plnění ze smluv, a povinnosti ze smluv, které mu nevyhovují, by přestal plnit, přičemž druhá smluvní straně by tak zbylo pouze právo na uplatnění takto vzniklé škody přihláškou pohledávky. Odmítnutí plnění smlouvy musí být určité, aby nebyla odmítnutá strana vystavena nejistotě v právním vztahu. Žalovaná 1. odmítla pouze údajné smlouvy inkorporované do textu Rámcové smlouvy, přičemž dle žalobkyně se jedná pouze o dílčí ujednání smlouvy, která nelze odmítnout samostatně. Žalobkyně byla vystavena nejistotě a z opatrnosti přihlásila pohledávku na náhradu škody, za kterou považovala ušlou Dílčí Pevnou platbu po uzavření dolo žalované 1. Při výpočtu této škody vycházela žalobkyně z plánu útlumu jednotlivých dolů dle reorganizačního plánu žalované 1. Výši škody, která by jí vznikla, kdyby žalovaná 1. přestala úplně odebírat všechny energetické Utility a distribuční služby a hradit za ně cenu, žalobkyni vypočetl znalecký ústav. Navrhla určení, že pohledávka P570-1 přihlášená žalobcem do insolvenčního řízení žalované 1. je po právu co do pravosti a výše 1 240 462 230 Kč, a uložení povinnosti žalovanému 2. nahradit žalobkyni náklady řízení.
2. K žalobě se dne 18. 9. 2017 vyjádřil žalovaný 2., nárok uplatněný v žalobě neuznal a trval na popěrných úkonech tak, jak je učinil na přezkumném jednání. Škoda žalobkyni nevznikla, neboť mezi žalobkyní a žalovanou 1. nadále dochází k dodávkám Utilit, tedy fakticky je naplňován předmět Rámcové smlouvy. Současně došlo k úpravě podmínek dodávek Utilit, a tedy k faktickému narovnání mezi žalobkyní a žalovanou 1. Není tedy možné, aby žalobkyni za těchto

podmínek vznikla škoda. Žalobkyně současně uplatnila pohledávky za majetkovou podstatou z titulu Rámcové smlouvy za dodávky Utilit od května 2016 do května 2017, není dle žalovaného 2. možné, aby žalobkyni vznikl nárok na náhradu škody způsobené odmítnutím Rámcové smlouvy a zároveň mu z téže Rámcové smlouvy vznikala pohledávka za majetkovou podstatou. Žalobkyně nemůže vědět, zda a kdy budou doly žalované 1. uzavřeny, podala žalobu na určení pohledávky vázané na časově nejasné ukončení hornické činnosti, takovou nelze do insolvenčního řízení přihlásit, protože neexistuje. Žalobkyně netvrdí, že by odmítnutím Rámcové smlouvy došlo ke zmenšení jejího majetku, netvrdí, že by zde byl pravidelný běh věcí, s ohledem na nějž by se jí dostalo prospěchu v podobě Pevných plateb. Uvádí, že škoda žalobkyni nevznikla, neboť nedošlo k uzavření žádného dolu žalované 1., což je jednou z podmínek pro vznik nároku žalobkyně. I pokud by v budoucnu žalobkyni škoda vznikla, byla by podle žalovaného 2. v příčinné souvislosti s uzavřením dolů žalované 1., a nikoli odmítnutím plnění Rámcové smlouvy, uzavření dolu žalovaného 1. je nejistou budoucí událostí, o které není jisté, zda nastane a pokud nastane, tak kdy. Nejde o reálně dosažitelný prospěch na straně žalobkyně, znalecký posudek předložený žalobkyní je zjevně nesprávný a spekulativní. Mělo by být rovněž přihlédnuto k podnikatelskému riziku, které je principiálně spojeno s podnikáním. Navrhl zamítnutí žaloby a přiznání žalovaným náhradu nákladů řízení.

3. Žalovaná 1. se k žalobě vyjádřila dne 18. 9. 2017, ve vyjádření tvrdila, že žalobkyně je v Rámcové smlouvě silnější stranou. Žalobkyně opakovaně po zahájení insolvenčního řízení upozorňovala žalovanou 1. na možnost odepření poskytování Utilit, neboť žalovaná 1. neplnila podle sjednaných nevyvážených podmínek. Navrhla zamítnutí žaloby a přiznání náhrady nákladů řízení na vrub žalobkyně. Dílčí pevná platba po uzavření dolu je způsob, kterým se žalobkyně snažila předejít možnosti, že by žalovaná 1. nadále nepotřebovala dodávky Utilit do uzavřeného dolu, čímž by se snížil zisk žalobkyně, tedy žalovaná 1. by měla žalobkyni platit Pevnou platbu, aniž by od žalobkyně obdržela jakékoli protiplnění. Z takového ujednání dovozovala zneužití dominantního postavení žalobkyní. Navrhla zamítnutí žaloby a přiznání náhrady nákladů řízení.
4. K těmto vyjádřením podala dne 27. 4. 2018 repliku žalobkyně, v níž tvrdila, že Rámcová smlouva je platná, žalovaná 1. netvrdí žádné skutkové okolnosti, z nichž by bylo možné dovodit neplatnost Rámcové smlouvy, ust. § 25 odst. 10 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a výkonu státní správy v energetických odvětvích (energetický zákon – dále jen „energetický zákon“) nebrání ujednání smluvních stran o tom, že pro určitá odběrná místa bude po určitou dobu po jejich uzavření hrazena paušální odměna za rezervaci zdrojů. Ceny za dodávky Utilit byly stanoveny dohodou smluvních stran, protože bez dohody o cenách by nedošlo k nákupu akcií skupiny žalované 1. skupinou žalobkyně. Dodávky tlakového vzduchu nepodléhají cenové regulaci. Zneužití dominantního postavení vylučuje skutečnost, že skupina žalobkyně převzala model stanovení ceny Utilit sjednaný z dob, kdy akcionář žalobkyně a žalované 1. byl tentýž subjekt. Porušení pravidel hospodářské soutěže neshledal ani Úřad pro ochranu hospodářské soutěže v rámci šetření z roku 2016. Žalovaná 1. až do začátku insolvenčního řízení nic proti Rámcové smlouvě nenamítala a dodávky podle ní u žalobkyně objednávala. Žalobkyně uzavřela s žalovanou 1. nové smlouvy na dodávky Utilit znovu s dvousložkovou cenou, tedy obsahující Pevnou platbu. Uplatňovaná pohledávka je snížením zisku při odmítnutí plnění Rámcové smlouvy oproti stavu, kdy by plnění Rámcové smlouvy odmítnuto nebylo. Došlo-li k odmítnutí plnění Rámcové smlouvy, došlo rovněž ke vzniku škody ve formě ušlého zisku, výši tohoto ušlého zisku žalobkyně dokládá znaleckým posudkem.

Insolvenční soud zkoumal přípustnost žaloby:

5. Podle ust. § 198 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenčního zákona - dále jen „insolvenční zákon“) platí, že věřitelé nevykonatelné pohledávky, která byla popřena insolvenčním správcem, mohou uplatnit své právo žalobou na určení u insolvenčního soudu do 30 dnů od přezkumného jednání nebo od právní moci

rozhodnutí o schválení zprávy o přezkumu podle § 410 odst. 3 písm. a); tato lhůta však neskončí dříve než uplynutím 15 dnů od doručení vyrozumění podle § 197 odst. 2 nebo § 410 odst. 2. Žalobu podávají vždy proti insolvenčnímu správci. Nedojde-li žaloba ve stanovené lhůtě insolvenčnímu soudu, k pohledávce popřené co do pravosti se nepřihlíží; pohledávka popřená co do výše nebo pořadí je v takovém případě zjištěna ve výši nebo pořadí uvedeném při jejím popření.

6. Podle ust. § 197 odst. 2 insolvenčního zákona věřitele, jehož nevykonatelná přihlášená pohledávka byla popřena při přezkumném jednání, poučí insolvenční správce nebo insolvenční soud při přezkumném jednání o dalším postupu; věřitele, který se přezkumného jednání nezúčastnil, o tom insolvenční správce písemně vyrozumí, a to i tehdy, je-li popření uvedeno v upraveném seznamu přihlášených pohledávek.
7. Podle ust. § 336 odst. 2 insolvenčního zákona popření pohledávky dlužníkem má v reorganizaci tytéž účinky jako popření pohledávky insolvenčním správcem, ustanovení § 51 odst. 2 tím však není dotčeno; pro toto popření platí obdobně ustanovení o zjištění pohledávky týkající se insolvenčního správce. Jestliže dlužník popřel pohledávku při přezkumném jednání, které se konalo dříve, než nastaly účinky povolení reorganizace, nastávají účinky tohoto popření v reorganizaci dnem, kdy nastaly účinky povolení reorganizace; tento den je rozhodný i pro počátek běhu lhůt k podání žaloby o určení pravosti, výše nebo pořadí pohledávky. Věřitelé nevykonatelné pohledávky, která byla popřena dlužníkem, podávají žalobu vždy vůči dlužníku.
8. Podle ust. § 160 odst. 1 insolvenčního zákona incidenční spor se projedná a rozhodne na návrh oprávněné osoby, podaný v rámci insolvenčního řízení u insolvenčního soudu; tento návrh má povahu žaloby.
9. Insolvenční soud dne 3. 5. 2016 zahájil insolvenční řízení ve věci žalované 1. jako dlužnice (zjištěno z vyhlášky Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 5. 2016, č. j. KSOS 25 INS 10525/2016–A2).
10. Dne 9. 5. 2016 insolvenční soud zjistil úpadek dlužnice, insolvenčním správcem ustanovil žalovaného č. 2, a vyzval věřitele, kteří dosud nepřihlásili své pohledávky, aby tak učinili ve lhůtě 2 měsíců od zveřejnění usnesení v insolvenčním rejstříku (zjištěno z usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 5. 2016, č. j. KSOS 25 INS 10525/2016–A19).
11. Dne 12. 8. 2016 insolvenční soud povolil usnesením reorganizaci dlužnice (zjištěno z usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 8. 2016, č. j. KSOS 25 INS 10525/2016–B181).
12. Dne 7. 10. 2016 žalobkyně přihlásila do insolvenčního řízení dlužnice pohledávku č. P570 ve výši 3 627 995 000 Kč, jako nepodřízenou, peněžitou, nepodmíněnou a nesplatnou, jako důvod vzniku pohledávky uvedla náhradu škody způsobené odmítnutím plnění Rámcové smlouvy. Škodu měly představovat fixní náklady žalobkyně, nepokryté výnosy, ušlé EBITDA žalobkyně a ušlé fixní platby po uzavření dolů žalované 1. K výši škody žalobkyně odkázala na přiložený výpočet její výše. Do kolonky Další okolnosti žalobkyně uvedla, že odmítnutí plnění Rámcové smlouvy považuje za právně nejisté, neboť insolvenční zákon nepředpokládá, že by dlužník mohl odmítnout plnění pouze části smlouvy, nebo podmíněně, tudíž žalobkyně podala přihlášku, jako by dlužník odmítl Rámcovou smlouvu jako celek (zjištěno z přihlášky pohledávky č. P570, č. j. KSOS 25 INS 10525/2016–P-570-1, doručené soudu 7. 10. 2016).
13. Na přezkumném jednání konaném dne 12. 5. 2017 popřeli pohledávku č. P570 žalovaná 1. i žalovaný 2. co do pravosti i výše, žalovaná 1. v rámci svého stanoviska k pohledávce uvedla, že Rámcová smlouva, resp. jednotlivé smlouvy do ní pojaté, jsou neplatné, žalovaná 1. odmítla pouze jednotlivé smlouvy uvedené v Dopise, pouze pro případ, že by bylo rozhodnuto o neplatnosti, neúčinnosti či zdánlivosti takového odmítnutí, odmítla žalovaná 1. Rámcovou smlouvu jako celek, žalovaná 1 nadále poskytuje žalobkyni dodávky Utilit, za které žalobkyně

hradí žalované úplatu, pohledávka žalobkyně na náhradu škody v rozsahu uskutečněných dodávek plnění tak nevznikla, nejsou splněny veškeré podmínky pro vznik práva na náhradu škody, pro případ, že by pravost pohledávky byla zjištěna, žalovaná 1. popřela pohledávku co do výše 3 627 994 000 Kč, když žalobkyně řádně nedoložila výši škody, na v přihlášce specifikovanou část nároku na náhradu škody žalobkyni nevznikl nárok, neboť pohledávka nevznikla, žalobkyně má povinnost minimalizovat výši škody a škoda tak nemohla vzniknout v žalobkyní tvrzené výši. Žalovaný 2. v rámci svého stanoviska k pohledávce uvedl, že popírá pohledávku co do pravosti, neboť odmítnutím plnění smluv nedošlo k žádnému vzniku škody, žalobkyně vyjma smluvní dokumentace nepředložila žádné relevantní důkazy k prokázání vzniku škody ani její výše, z obsahu přihlášky není zřejmé, jak mělo ke vzniku škody dojít, žalobkyně neprokázala příčinnou souvislost mezi odmítnutím plnění a vznikem tvrzené škody ani v jednom z uplatňovaných nároků, i kdyby takové nároky byly prokázány, jejich vznik není v příčinné souvislosti s odmítnutím smluv, tvrzení ohledně výpočtu výše škody jsou nedostatečná a zjednodušující, způsob, jakým žalobkyně dospěla k tvrzené částce ušlého zisku, nezohledňuje podnikatelská rizika, vývoj trhu a další faktory, in eventum popřela výši přihlášené pohledávky pro případ, že by její pravost byla zjištěna, a to do výše 3 627 994 000 Kč, neboť v rozsahu popření přihlášená pohledávka neexistuje, není prokázán vznik škody v takové výši. (zjištěno z protokolu o přezkumném jednání ze dne 12. 5. 2017).

14. Žalobkyně doplnila svou přihlášku pohledávky podáním ze dne 12. 5. 2017, v němž uvedla, že žalovaná 1. odmítla plnění Rámcové smlouvy tzv. kaskádovitým způsobem, čili pouze některých ustanovení Rámcové smlouvy, podmíněně Rámcové smlouvy jako celku. Přihlášená pohledávka tvoří škodu, která by žalobkyni vznikla, pokud by žalovaná 1. přestala zcela plnit Rámcovou smlouvu, tedy přestala odebírat Utility a distribuční služby a hradit za ně cenu, a pokud by nehradila fixní platby po uzavření dolů. Vzniklou škodu tak mají představovat fixní náklady žalobkyně, které bude muset vynaložit i poté, co žalovaná 1. přestane odebírat Utility a distribuční služby, a které nebudou pokryty výnosy z dodávek Utilit a distribučních služeb, ušlou EBITDU z provozu dolů, o kterou by žalobkyně přišla z důvodu nulového odběru Utilit a distribučních služeb, a fixních plateb za uzavření dolů představujících kvazismluvní pokutu za nedodržení sjednané délky odběrů Utilit a distribučních služeb. Má za to, že prokázala existenci Rámcové smlouvy, odmítnutí jejího plnění žalovanou 1., žalovaná 1. však svým způsobem odmítnutí plnění Rámcové smlouvy vnesla do tohoto právního vztahu nejistotu, proto žalobkyně přihlásila pohledávku v rozsahu, která odpovídá největší možné škodě z hlediska v úvahu přicházejících výkladů odmítnutí plnění Rámcové smlouvy. Považovala za pravděpodobné, že škoda v přihlášené výši nevznikne, když žalovaná 1. i po odmítnutí Rámcové smlouvy odebírala Utility a distribuční služby a platila za ně poníženou cenu. Není pravdou, že škoda žalobkyni nevznikla, když skutečnou výši škody by bylo možné zjistit až v roce 2029, takový výklad ust. § 253 odst. 4 insolvenčního zákona zjevně zákonodárce neměl na mysli, a je nutné dospět k závěru, že škoda vzniká již odmítnutím plnění Rámcové smlouvy. K výši majetkové újmy a ušlého zisku odkázala na příložený znalecký posudek (zjištěno z reakce žalobkyně na popření pohledávky č. P570 ze dne 12. 5. 2017, č. j. KSOS 25 INS 10525/2016-P570-2).
15. Žalobkyně vzala dne 8. 6. 2017 přihlášku pohledávky částečně zpět co do částky 2 387 532 770 Kč a uvedla, že zbylou část přihlášené pohledávky ve výši 1 240 462 230 Kč požaduje jen z titulu ušlých fixních plateb po uzavření dolů žalované 1. (zjištěno z částečného zpětvzetí přihlášené pohledávky ze dne 8. 6. 2017, č. j. KSOS 25 INS 10525/2016-P570-3).
16. Insolvenční soud vzal částečné zpětvzetí přihlášené pohledávky na vědomí dne 12. 6. 2017, žalobkyně se nadále účastnila insolvenčního řízení s přihlášenou pohledávkou ve výši 1 240 462 230 Kč (zjištěno z usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 6. 2017, č. j. KSOS 25 INS 10525/2016-P570-4).

17. Žaloba na určení pravosti a výše pohledávky byla insolvenčnímu soudu doručena dne 12. 6. 2017 (zjištěno ze záznamu o doručení elektronického podání na elektronickou podatelnu).
18. Poslední den lhůty pro podání žaloby na určení pravosti a výše pohledávky připadl na den 11. 6. 2017, což byla neděle. V souladu s ust. § 57 odst. 2 věty druhé zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) přiměřeně použitého podle ust. § 7 insolvenčního zákona, se poslední den lhůty posunul na nejbližší následující pracovní den, tedy na pondělí 12. 6. 2017. Žaloba na určení pravosti a výše pohledávky byla insolvenčnímu soudu doručena dne 12. 6. 2017, tedy v zákonné 30-ti denní lhůtě od konání přezkumného jednání, podal ji věřitel, jehož pohledávka byla insolvenčním správcem i dlužnicí popřena, a směřovala proti insolvenčnímu správci i dlužnici, tedy je přípustná.
19. Dne 11. 10. 2017 schválil insolvenční soud reorganizační plán dlužnice. Usnesení nabylo právní moci dne 6. 2. 2018 (zjištěno z usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 10. 2017, č. j. KSOS 10525/2016-B357).

Insolvenční soud dospěl k následujícím skutkovým zjištěním:

20. Žalovaná 1. odmítla plnění smluv o pevných platbách pojatých do Rámcové smlouvy, pro případ, že by odmítnutí plnění smluv bylo shledáno neplatným, neúčinným nebo zdánlivým, odmítla žalovaná 1. plnění Rámcové smlouvy jako celku (zjištěno z odmítnutí plnění smluv žalovanou 1. ze dne 9. 9. 2016).
21. Žalobkyně vypočetla výši škody vzniklé odmítnutím plnění Rámcové smlouvy následovně: ušlá EBITDA z dodávek za provozu dolů měla činit za období:
- ode dne 10. 9. 2016 do dne 31. 12. 2016 částku 100 659 000 Kč,
 - za rok 2017 částku 272 172 000 Kč,
 - za rok 2018 částku 180 531 000 Kč,
 - za rok 2019 částku 159 740 000 Kč,
 - za rok 2020 částku 159 740 000 Kč,
 - za rok 2021 částku 159 740 000 Kč,
 - za rok 2022 částku 102 516 000 Kč,
 - za rok 2023 částku 102 516 000 Kč.

Ušlé výnosy z fixních plateb za uzavření dolů měly činit:

- za rok 2017 částku 41 885 000 Kč,
- za rok 2018 částku 102 045 000 Kč,
- za rok 2019 částku 125 732 000 Kč,
- za rok 2020 částku 125 732 000 Kč,
- za rok 2021 částku 124 475 000 Kč,
- za rok 2022 částku 167 611 000 Kč,
- za rok 2023 částku 167 611 000 Kč,
- za rok 2024 částku 231 467 000 Kč,
- za rok 2025 částku 231 467 000 Kč,
- za rok 2026 částku 231 467 000 Kč,
- za rok 2027 částku 229 153 000 Kč,
- za rok 2028 částku 229 153 000 Kč,
- za rok 2029 částku 229 153 000 Kč.

Škoda žalobkyně z nepokrytých fixních nákladů měla činit:

- za období od 10. 9. 2016 do 31. 12. 2016 částku 132 491 000 Kč,
- za rok 2017 částku 335 108 000 Kč,
- za rok 2018 částku 293 488 000 Kč,
- za rok 2019 částku 259 219 000 Kč,
- za rok 2020 částku 254 530 000 Kč,

- za rok 2021 částku 250 075 000 Kč,
- za rok 2022 částku 223 204 000 Kč,
- za rok 2023 částku 201 072 000 Kč,
- za rok 2024 částku 94 559 000 Kč,
- za rok 2025 částku 8 733 000 Kč.

Škoda z nákladů spojených s dodávkami do dolů po jejich uzavření měla činit:

- za rok 2017 částku 4 188 000 Kč,
- za rok 2018 částku 10 204 000 Kč,
- za rok 2019 částku 12 573 000 Kč,
- za rok 2020 částku 12 573 000 Kč,
- za rok 2021 částku 12 447 000 Kč,
- za rok 2022 částku 16 761 000 Kč,
- za rok 2023 částku 16 761 000 Kč,
- za rok 2024 částku 23 147 000 Kč,
- za rok 2025 částku 23 147 000 Kč,
- za rok 2026 částku 23 147 000 Kč,
- za rok 2027 částku 22 915 000 Kč,
- za rok 2028 částku 22 915 000 Kč,
- za rok 2029 částku 22 915 000 Kč.

Od těchto částek odečetla náklady na investice:

- v roce 2018 ve výši 40 000 000 Kč,
- v roce 2019 ve výši 40 000 000 Kč,
- v roce 2020 ve výši 40 000 000 Kč,
- v roce 2021 ve výši 40 000 000 Kč,
- v roce 2022 ve výši 40 000 000 Kč,
- v roce 2023 ve výši 40 000 000 Kč,
- v roce 2024 ve výši 40 000 000 Kč,
- v roce 2025 ve výši 40 000 000 Kč,
- v roce 2026 ve výši 40 000 000 Kč,
- v roce 2027 ve výši 40 000 000 Kč,
- v roce 2028 ve výši 40 000 000 Kč,
- v roce 2029 ve výši 40 000 000 Kč.

Žalobkyně vyčíslila škodu:

- za období od 10. 9. 2016 do 31. 12. 2016 na částku 233 150 000 Kč,
- za rok 2017 na částku 644 976 000 Kč,
- za rok 2018 na částku 565 859 000 Kč,
- za rok 2019 na částku 525 859 000 Kč,
- za rok 2020 na částku 492 118 000 Kč,
- za rok 2021 na částku 481 843 000 Kč,
- za rok 2022 na částku 436 570 000 Kč,
- za rok 2023 na částku 414 438 000 Kč,
- za rok 2024 na částku 262 880 000 Kč,
- za rok 2025 na částku 177 054 000 Kč,
- za rok 2026 na částku 168 321 000 Kč,
- za rok 2027 na částku 166 238 000 Kč,
- za rok 2028 na částku 166 238 000 Kč,
- za rok 2029 na částku 166 238 000 Kč.

Tyto částky škody žalobkyně redukovala diskontním faktorem:

- 0,99030 pro období od 10. 9. 2016 do 31. 12. 2016,

- 0,95029 pro rok 2017,
- 0,89229 pro rok 2018,
- 0,83784 pro rok 2019,
- 0,78670 pro rok 2020,
- 0,73869 pro rok 2021,
- 0,69360 pro rok 2022,
- 0,65127 pro rok 2023,
- 0,61152 pro rok 2024,
- 0,57420 pro rok 2025,
- 0,53915 pro rok 2026,
- 0,50625 pro rok 2027,
- 0,47535 pro rok 2028,
- 0,44634 pro rok 2029.

Po zohlednění diskontních faktorů tak žalobkyně dospěla k výši své škody:

- za období od 10. 9. 2016 do 31. 12. 2016 ve výši 230 888 000 Kč,
 - za rok 2017 ve výši 612 917 000 Kč,
 - za rok 2018 ve výši 469 222 000 Kč,
 - za rok 2019 ve výši 412 314 000 Kč,
 - za rok 2020 ve výši 383 460 000 Kč,
 - za rok 2021 ve výši 355 930 000 Kč,
 - za rok 2022 ve výši 302 806 000 Kč,
 - za rok 2023 ve výši 269 911 000 Kč,
 - za rok 2024 ve výši 160 756 000 Kč,
 - za rok 2025 ve výši 101 664 000 Kč,
 - za rok 2026 ve výši 90 751 000 Kč,
 - za rok 2027 ve výši 84 157 000 Kč,
 - za rok 2028 ve výši 79 021 000 Kč,
 - za rok 2029 ve výši 74 198 000 Kč,
- celkový součet těchto částek škod činí 3 627 995 000 Kč (zjištěno z tabulky – Výpočet škody vzniklé odmítnutím plnění Rámcové smlouvy).

Zamítnuté důkazní návrhy:

22. Podle ust. § 7 insolvenčního zákona nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu týkající se sporného řízení, a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních; ustanovení týkající se výkonu rozhodnutí nebo exekuce se však použijí přiměřeně jen tehdy, jestliže na ně tento zákon odkazuje.
23. Podle ust. § 120 odst. 1 věty druhé zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) pouze soud rozhoduje, které z důkazů navrhovanými účastníky provede. Soud není povinen provést všechny účastníkem navržené důkazy (srov. nález Ústavního soudu ze dne 8. 1. 1987, sp. zn. II. ÚS 127/96; usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 5. 2010, sp. zn. 29 Cdo 936/2009, uveřejněný v časopise Soudní judikatura č. 12, ročník 2010, pod číslem 183; usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 9. 2011, sp. zn. 29 Cdo 254/2010 a ze dne 27. 11. 2012, sp. zn. 29 Cdo 4622/2010).
24. Neakceptování důkazního návrhu lze založit toliko argumentem, podle něhož tvrzená skutečnost, k jejímuž ověření nebo vyvrácení je navrhován důkaz, nemá relevantní souvislost s předmětem řízení. Dalším je argument, podle kterého důkaz není s to ani ověřit ani vyvrátit tvrzenou skutečnost, čili ve vazbě na toto tvrzení nedisponuje vypovídací potencií. Konečně třetím je pak nadbytečnost důkazu, tj. argument, podle něhož určité tvrzení, k jehož ověření nebo vyvrácení je

důkaz navrhován, bylo již v dosavadním řízení bez důvodných pochybností (s praktickou jistotou) ověřeno nebo vyvráceno (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 24. 2. 2004, sp. zn. I. ÚS 733/01, uveřejněn pod č. 26, ve sv. 32 Sb. nálezů a usnesení, dále viz nálezy ze dne 30. 6. 2004, sp. zn. IV. ÚS 570/03, uveřejněn pod č. 91, ve sv. 33 Sb. nálezů a usnesení).

25. Soud neprovede důkazy, které jsou pro věc nerozhodné a nemohou směřovat ke zjištění skutkového stavu věci (ke zjištění skutečností předvídaných skutkovou podstatou právní normy), jakož i důkazy, které jsou zjevně nabízeny jen proto, aby řízení bylo účelově prodlouženo (důkazy pro rozhodnutí bezvýznamné) (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21. 10. 1998, sp. zn. 21 Cdo 1009/98, uveřejněný pod číslem 39/1999 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek; rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 10. 2008, sp. zn. 21 Cdo 4841/2007, uveřejněný pod číslem 71/2009 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).
26. Insolvenční soud neprovedl tyto důkazy:
- důkaz Rámcovou smlouvou,
 - Dohodou o změně rámcové smlouvy o dodávkách a službách ze dne 21. 6. 2010,
 - dodatkem č. 2 rámcové smlouvy o dodávkách a službách ze dne 14. 12. 2011,
 - dodatkem č. 3 rámcové smlouvy o dodávkách a službách ze dne 2. 9. 2014,
 - dodatkem č. 4 rámcové smlouvy o dodávkách a službách ze dne 16. 1. 2015,
 - dodatkem č. 5 rámcové smlouvy o dodávkách a službách ze dne 18. 3. 2016,
 - znaleckým posudkem č. 2878-208/2016 vypracovaným znaleckým ústavem Grant Thornton Valuations, a.s.,
 - dopisem žalobkyně ze dne 23. 12. 2016,
 - dopisem žalobkyně ze dne 30. 1. 2017,
 - dopisem žalobkyně ze dne 27. 2. 2017,
 - dopisem žalobkyně ze dne 30. 3. 2017,
 - dopisem žalobkyně ze dne 27. 4. 2017,
 - dopisem žalobkyně ze dne 31. 5. 2017,
 - dopisem žalobkyně ze dne 27. 6. 2017,
 - dopisem žalobkyně ze dne 28. 7. 2017,
 - sdělením Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 10. 6. 2016, č. j. ÚOHS-P1214/2015/DP-24787/2016/820/TPi,
 - výsledkem znalce zpracovávajícího znalecký posudek č. 2878-208/2016,
 - dohodou o narovnání mezi žalovanou 1. a žalobkyní ze dne 28. 12. 2017,
 - smlouvou o dodávkách a službách mezi žalovanou 1. a žalobkyní ze dne 22. 8. 2017,
 - smlouvou o dodávce tlakového vzduchu mezi žalovanou 1. a žalobkyní ze dne 22. 8. 2017,
 - důkaz smlouvou o dodávce tepelné energie mezi žalovanou 1. a žalobkyní ze dne 22. 8. 2017,
 - smlouvou o zajištění služby distribuční soustavy mezi žalovanou 1. a žalobkyní ze dne 22. 8. 2017,
 - důkaz smlouvou o připojení k distribuční soustavě a distribučnímu zařízení v ostrovním provozu mezi žalovanou 1. a žalobkyní ze dne 22. 8. 2017,
 - listinou zvanou „Platba při uzavření dolu“,
 - listinou zvanou „Fixní platby po uzavření dolů“,
 - dohodu o narovnání ze dne 28. 12. 2017 uzavřenou mezi žalobkyní a žalovanou 1.,
 - smlouvu o dodávce tlakového vzduchu ze dne 22. 8. 2017 uzavřenou mezi žalobkyní a žalovanou 1.,
 - smlouvou o dodávce tepelné energie ze dne 22. 8. 2017 uzavřenou mezi žalobkyní a žalovanou 1.,
 - smlouvou o zajištění služeb distribuční soustavy ze dne 22. 8. 2017 uzavřenou mezi žalobkyní a žalovanou 1.,
 - smlouvou o připojení k distribuční soustavě a distribučnímu zařízení v ostrovním provozu mimo ES ČR ze dne 22. 8. 2017 uzavřenou mezi žalobkyní a žalovanou 1.,

- smlouvou o dodávkách a službách ze dne 22. 8. 2017 uzavřenou mezi žalobkyní a žalovanou 1.,
 - doplnění znaleckého posudku č. 2878-208/2016,
- neboť s ohledem na právní posouzení věci jde v této fázi řízení o nadbytečné důkazy.

Insolvenční soud dospěl k následujícímu skutkovému závěru:

27. Žalovaná 1. dne 9. 9. 2016 odmítla plnění Rámcové smlouvy. Žalobkyně dne 7. 10. 2016 přihlásila do insolvenčního řízení žalované 1. pohledávku ve výši 3 627 995 000 Kč, jako důvod vzniku pohledávky uvedla náhradu škody způsobené odmítnutím plnění Rámcové smlouvy žalovanou 1. Škodu měly představovat fixní náklady žalobkyně, nepokryté výnosy, ušlá EBITDA žalobkyně a ušlé fixní platby po uzavření dolů žalované 1. V přihlášce žalobkyně odkázala na příložený výpočet škody vzniklé odmítnutím plnění Rámcové smlouvy. Výpočet obsahoval částky škod za jednotlivé kalendářní roky rozložený na ušlou EBITDU z dodávek za provozu dolů, ušlé výnosy z fixních plateb po uzavření dolů, nepokrytých fixních nákladů, náklady spojené s dodávkami do dolů po jejich uzavření, od nich byly odečteny investice a výše škod byla redukována diskontními faktory pro každý kalendářní rok vzniku škod. Oba žalovaní shodně popřeli pravost i výši přihlášené pohledávky s tím, že výši pohledávky popřeli co do 3 627 994 000 Kč. Žalovaný 2. popřel pohledávku mj. i z důvodu, že z obsahu přihlášky není zřejmé, jak mělo ke vzniku škody žalobkyni dojít. Žalobkyně vzala dne 8. 6. 2017 přihlášku pohledávky částečně zpět o 2 387 532 770 Kč, zbylých 1 240 462 230 Kč požadovala z titulu ušlých fixních plateb po uzavření dolu.

Právní hodnocení insolvenčního soudu:

28. S ohledem na okamžik zahájení insolvenčního řízení a zjištění úpadku dlužnice – žalované 1. je pro věc rozhodné znění insolvenčního zákona před účinností novely zákonem č. 31/2019 Sb., s respektem k úkonům učiněným před účinností novely zákonem č. 64/2017 Sb.

K námitce neprojednatelnosti žaloby:

29. Podle ust. § 7 insolvenčního zákona nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu týkající se sporného řízení, a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních; ustanovení týkající se výkonu rozhodnutí nebo exekuce se však použijí přiměřeně jen tehdy, jestliže na ně tento zákon odkazuje.
30. Podle ust. § 79 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) řízení se zahajuje na návrh. Návrh musí kromě obecných náležitostí (§ 42 odst. 4) obsahovat jméno, příjmení, bydliště účastníků, popřípadě rodná čísla nebo identifikační čísla účastníků (obchodní firmu nebo název a sídlo právnické osoby, identifikační číslo, označení státu a příslušné organizační složky státu, která za stát před soudem vystupuje), popřípadě též jejich zástupců, vylíčení rozhodujících skutečností, označení důkazů, jichž se navrhovatel dovolává, a musí být z něj patrné, čeho se navrhovatel domáhá. Ve věcech, v nichž je účastníkem řízení svěřenský správce, musí návrh dále obsahovat i označení, že se jedná o svěřenského správce, a označení svěřenského fondu. Tento návrh, týká-li se dvoustranných právních poměrů mezi žalobcem a žalovaným (§ 90), se nazývá žalobou.
31. Nejvyšší soud v usnesení ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. 32 Odo 315/2004, přijal a odůvodnil závěr, že rozhodujícími skutečnostmi ve smyslu ustanovení § 79 odst. 1 o. s. ř. se rozumějí údaje, které jsou zcela nutné k tomu, aby bylo jasné, o čem a na jakém podkladě má soud rozhodnout. Žalobce musí v návrhu uvést takové skutečnosti, kterými vylíčí skutek (skutkový děj), na jehož základě uplatňuje svůj nárok, a to v takovém rozsahu, který umožňuje jeho jednoznačnou individualizaci, tj. nemožnost záměny s jiným skutkem. Neuvede-li žalobce v žalobě všechna potřebná tvrzení, významná podle hmotného práva, nejde o vadu žaloby, která by bránila

pokračování v řízení (§ 43 odst. 2 o. s. ř.), jestliže v ní vylíčil alespoň takové rozhodující skutečnosti, kterými byl vymezen předmět řízení po skutkové stránce. Nedostatek náležitostí žaloby brání jejímu věcnému projednání a pokračování v řízení, neobsahuje-li vylíčení rozhodujících skutečností nebo je-li vylíčení těchto skutečností natolik neúplné, neurčité nebo nesrozumitelné, že nelze bez dalšího stanovit, jaký skutek má být předmětem řízení, nebo je-li mezi tvrzenými skutečnostmi a žalobním petitem logický rozpor.

32. Žalobkyně v žalobě tvrdila, že jí vznikla škoda odmítnutím plnění Rámcové smlouvy ze strany žalované 1., uvedla, jakým způsobem k odmítnutí došlo, a uvedla konkrétní ustanovení Rámcové smlouvy, jejichž odmítnutím jí měla vzniknout škoda. Těmito tvrzeními dostatečně individualizovala skutek, na jehož základě uplatňovala svůj nárok. O. s. ř. klade na žalobu nižší nároky, než insolvenční zákon na přihlášku pohledávky, srov. dále ust. § 174 odst. 2 a ust. § 176 insolvenčního zákona. Žaloba rozdílně od přihlášky pohledávky nemá přesně danou, zákonem vyžadovanou strukturu, o. s. ř. pouze stanovuje náležitosti, které žaloba musí obsahovat, v jakém pořadí je žalobce v žalobě uvede, je zcela na něm. Žaloba tudíž vadou neprojednatelnosti netrpí.

K předčasnosti žaloby:

33. Podle ust. § 173 odst. 4 věty první insolvenčního zákona přihláška pohledávky má pro běh lhůty k promlčení nebo pro zánik práva stejné účinky jako žaloba nebo jiné uplatnění práva u soudu, a to ode dne, kdy došla insolvenčnímu soudu.
34. Podle ust. § 174 odst. 2 insolvenčního zákona přihláška pohledávky musí kromě obecných náležitostí podání obsahovat důvod vzniku a výši přihlašované pohledávky. Důvodem vzniku přihlašované pohledávky se rozumí uvedení skutečností, na nichž se pohledávka zakládá.
35. Podle ust. § 176 insolvenčního zákona za správnost údajů uvedených v přihlášce jeho pohledávky odpovídá věřitel. Přihlášku pohledávky lze podat pouze na formuláři; náležitosti formuláře stanoví prováděcí právní předpis.
36. Podle ust. § 21 odst. 1 písm. e) vyhlášky č. 311/2007 Sb., o jednacím řádu pro insolvenční řízení a kterou se provádějí některá ustanovení insolvenčního zákona, ve znění účinném ke dni podání přihlášky pohledávky, přihláška pohledávky obsahuje tyto náležitosti e) bližší údaje o smlouvě nebo jiné skutečnosti, která je důvodem vzniku pohledávky, včetně vylíčení skutečností rozhodných pro vznik pohledávky.
37. Podle ust. § 188 odst. 2 insolvenčního zákona nelze-li přihlášku pohledávky přezkoumat pro její vady nebo neúplnost, vyzve insolvenční správce věřitele, aby ji opravil nebo doplnil do 15 dnů, nestanoví-li lhůtu delší. Současně jej poučí, jak je nutné opravu a doplnění provést. Přihlášky pohledávek, které nebyly včas a řádně doplněny nebo opraveny, předloží insolvenční správce insolvenčnímu soudu k rozhodnutí o tom, že se k přihlášce pohledávky nepřihlíží; o tomto následku musí být věřitel poučen.
38. Podle ust. § 192 odst. 4 insolvenčního zákona věřitel může až do skončení přezkumného jednání, dokud jeho pohledávka není zjištěna, měnit výši přihlašované pohledávky. Jestliže v důsledku této změny není možné přezkoumat přihlášenou pohledávku při nařízeném přezkumném jednání, nařídí insolvenční soud zvláštní přezkumné jednání. Věřitel je však povinen uhradit ostatním věřitelům na jejich žádost náklady, které jim vznikly v souvislosti s jejich účastí na zvláštním přezkumném jednání.
39. Podle ust. § 198 odst. 2 insolvenčního zákona v žalobě podle odstavce 1 může žalobce uplatnit jako důvod vzniku popřené pohledávky pouze skutečnosti, které jako důvod vzniku této pohledávky uplatnil nejpozději do skončení přezkumného jednání, a dále skutečnosti, o kterých se žalobce dozvěděl později proto, že mu kupující ze smlouvy o prodeji podniku nebo jeho části neoznámil včas převzetí dlužníkovy závazku.

40. Důvodem vzniku popřené pohledávky (§ 198 odst. 2 insolvenčního zákona) se (podle § 174 odst. 2 insolvenčního zákona) rozumí skutečnosti, na nichž se pohledávka zakládá, tj. skutkové okolnosti, z nichž lze usuzovat na existenci této pohledávky, nikoliv (pouhá) právní kvalifikace této pohledávky. Skutkové okolnosti přitom musí být vyličené tak, aby v přihlášce popsany skutek (skutkový děj), na jehož základě věřitel uplatňuje (přihlašuje) svůj nárok do insolvenčního řízení, umožňoval jeho jednoznačnou individualizaci (nemožnost záměny s jiným skutkem). Vyličení těchto skutečností (jež může mít - zprostředkovaně - původ i v odkazu na listinu, kterou věřitel připojí k přihlášce) slouží k vymezení předmětu přihlášky po skutkové stránce (k tomu zejm. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. září 2016, sen. zn. 29 ICdo 56/2014).
41. Součástí právního posouzení věci soudem ve sporu o pravost, výši nebo pořadí do konkursu přihlášené a správcem konkursní podstaty nebo některým z konkursních věřitelů popřené pohledávky, vždy musí být závěr o splnění předpokladů, za nichž se soud může důvodností nároku uplatněného tzv. incidenční žalobou vůbec zabývat. Zjistí-li soud, který rozhoduje o pravosti, výši nebo pořadí nevykonatelné pohledávky, že přihláška pohledávky měla v části, o které má v incidenčním sporu rozhodnout, vady bránící přezkumu přihlášené pohledávky, musí žalobu pro předčasnost zamítnout. Na základě takového rozsudku je třeba v konkursním řízení přistoupit zákonem stanoveným způsobem k odstraňování vad přihlášky a poté k novému přezkumu přihlášené pohledávky (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19. 12. 2018, sen. zn. 29 ICdo 27/2017-74, jakož i důvody rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 30. září 2016, sen. zn. 29 ICdo 56/2014, včetně judikatury obsažené v jeho důvodech).
42. Podmínka, podle níž lze žalobu o určení pravosti popřené pohledávky podat pouze ze stejného právního důvodu, jaký je uveden v přihlášce, je tak splněna v případě, opírá-li žalobce svůj nárok o ty skutkové okolnosti, které vylíčil již v přihlášce pohledávky (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22. 12. 2010, sp. zn. 29 Cdo 2642/2010).
43. Je-li právním důvodem vzniku pohledávky nárok na náhradu škody způsobené odmítnutím plnění smlouvy o vzájemném plnění ve smyslu ust. § 253 insolvenčního zákona, musí být v přihlášce pohledávky uvedeno, že žalobkyně s žalovanou 1. uzavřely smlouvu o vzájemném plnění, k jakému plnění se žalovaná 1. zavázala, že žalovaná 1. plnění této smlouvy odmítla, jaká škoda žalobkyni vznikla, a příčinná souvislost (kauzální nexus) mezi odmítnutím plnění smlouvy a vznikem škody žalobkyni.
44. Jako důvod vzniku pohledávky č. P570 žalobkyně uvedla náhradu škody z důvodu odmítnutí plnění Rámcové smlouvy spočívající ve fixních nákladech, nepokrytých výnosech, ušlé EBITDĚ a fixních plateb po uzavření dolů od okamžiku jejich uzavření, k podrobnostem žalobkyně odkázala na příložený výpočet výše škody. Naproti tomu v incidenční žalobě již žalobkyně identifikovala Rámcovou smlouvu, konkrétní práva a povinnosti v ní ujednaná, tvrdila, jaká škoda žalobkyni vznikla, a rovněž tvrdila i existenci příčinné souvislosti mezi odmítnutím plnění smlouvy a vznikem škody.
45. Ze způsobu vymezení důvodu vzniku pohledávky v její přihlášce tak insolvenční soud dospěl k závěru, že přihláška pohledávky neobsahuje skutkové okolnosti, z nichž lze usuzovat na existenci této pohledávky. Pokud žalobkyně v přihlášce uvedla jako důvod jejího vzniku náhradu škody způsobené odmítnutím plnění smlouvy v souladu s ust. § 253 a ust. § 330a insolvenčního zákona, pak jde o právní hodnocení pohledávky, kterým nelze nahradit požadavek na jednoznačnou individualizaci skutku. Žalobkyně v přihlášce odkázala toliko na výpočet výše škody, což je způsob, kterým lze dostat požadavku na vyličení rozhodujících skutečností, avšak z tohoto výpočtu není patrné, jakým způsobem dospěla k výpočtu jednotlivých dílčích nároků (není patrné, jak např. žalobkyně dospěla k závěru o výši fixních plateb po uzavření dolů za rok 2018 ve výši 102 045 000 Kč, jakož i všech dalších dílčích škod za jednotlivé kalendářní roky).

46. Žalovaný 2. jako jeden z důvodů popření uplatnil, že z obsahu přihlášky není zřejmé, jak mělo ke vzniku škody dojít. Za těchto okolností měl postupovat podle ust. § 188 odst. 2 insolvenčního zákona a vyzvat žalovanou, nechť svou přihlášku pohledávky opraví nebo doplní, a jak má požadovanou opravu či doplnění učinit.
47. Srovnáním obsahu přihlášky pohledávky č. P570 a incidenční žaloby insolvenční soud dospěl k závěru, že nelze posoudit, zda je dána totožnost skutku v přihlášce pohledávky a v žalobě, když v přihlášce pohledávky nebyly uvedeny žádné skutkové okolnosti, z nichž by bylo možné usuzovat na existenci pohledávky. Byť žalobkyně v doplnění přihlášky pohledávky odkázala na znalecký posudek, který měl dokládat výši škody, v přihlášce pohledávky a jejím doplnění stále absentovala tvrzení o dalších předpokladech vzniku nároku na náhradu škody, tedy o vzniku škody a kauzálním nexu mezi odmítnutím plnění smluv a vzniku škody. Nadto doplnění přihlášky pohledávky bylo učiněno až po uplynutí lhůty pro přihlašování pohledávek (poslední den, kdy bylo možné přihlásit pohledávku do insolvenčního řízení žalované 1., připadl na 11. 7. 2016). Uplynutím lhůty pro podávání přihlášek pohledávek zaniklo žalobkyni právo měnit důvod vzniku přihlášené pohledávky (k tomu srov. přiměřeně v judikatuře např. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 9. 9. 2010, č. j. 1 VSPH 704/2010-P27-10, usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 9. 6. 2009, č. j. 1 VSPH 270/2009-P10-9, nebo usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 22. 7. 2010, č. j. 3 VSOL 278/2010-P280-12).
48. Insolvenční soud tak uzavírá, že přihláška pohledávky č. P570 nebyla způsobilá přezkumu pro nedostatek vylíčení skutkových okolností, z nichž lze usuzovat na existenci této pohledávky, a tudíž nebylo možné posoudit, zda je dána totožnost skutku v přihlášce pohledávky a v incidenční žalobě. Proto rozhodl o zamítnutí žaloby na určení její pravosti a výše pro předčasnost. Po právní moci tohoto rozsudku bude zapotřebí provést odstranění vad přihlášky pohledávky a tuto nově přezkoumat.
49. Podle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl.
50. Podle ust. § 202 odst. 1 insolvenčního zákona ve sporu o pravost, výši nebo pořadí přihlášených pohledávek nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení proti insolvenčnímu správci. Náhrada nákladů řízení přiznaná v tomto sporu vůči dlužníku se pokládá za přihlášenou podle tohoto zákona a uspokojí se v insolvenčním řízení ve stejném pořadí jako pohledávka, o kterou se vedl spor. Náklady, které v tomto sporu vznikly insolvenčnímu správci, se hradí z majetkové podstaty; do ní náleží i náhrada nákladů řízení přiznaná insolvenčnímu správci.
51. Nejvyšší soud v usnesení ze dne 20. 12. 2018, č. j. 29 ICdo 117/2016-484, dospěl k závěru, že v situaci, kdy je žaloba na určení pravosti a výše pohledávky zamítnuta pro předčasnost, nelze dospět k závěru o procesním úspěchu žádného z účastníků, tudíž žádný z účastníků by neměl mít právo na náhradu nákladů řízení.
52. O nákladech řízení tudíž insolvenční soud rozhodl tak, že právo na jejich náhradu žádnému z účastníků nepřiznal, když žádný z nich nebyl ve věci procesně úspěšný.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15-ti dnů ode dne doručení Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Tento rozsudek se považuje za doručení okamžikem zveřejnění v insolvenčním rejstříku; účastníkům řízení se však doručuje i zvláštním způsobem, přičemž lhůta k podání odvolání začíná běžet ode dne doručení rozsudku zvláštním způsobem.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (§ 251 o. s. ř.).

Ostrava 26. září 2022

JUDr. Simona Pittermannová v. r.
samosoudkyně